

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov anqaaende Forholdsregler sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 2466 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1361—62).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer sættes til Forhandling.

Ordføreren (Patursson): Der har i længere Tid ovre paa Færøerne været rejst Anker over den Lovløshed, som herskede i Farvandene uden for Søterritoriet. Det har særlig været for de nordligste Øers Vedkommende, hvorimod man angaaende Farvandene ved de sydlige, østlige og vestlige Øer ikke har fundet sig foranlediget til at paatale Overgreb. Det samme har været Tilfældet for Islands Vedkommende, idet man ogsaa derovre fra har bragt i Erfaring, at Farvandene uden for Søterritoriet vare alt for lidt betryggede ved Lov. Som det fremgaar af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, har der været ført Underhandlinger mellem den danske og den engelske Regering, der have resulteret i en Overenskomst, som afsluttedes i London den 24de Juni 1901. Man maa være den højtærede Regering taknemmelig for, at denne Overenskomst er kommen i Stand, thi den giver meget gode Betingelser til Betryggelse af Fiskeriet i de omtalte Farvande. Paa samme Tid maa jeg dog for Færøernes Vedkommende udtale, at det vilde jo have været ønskeligere, om Færøernes Lagting paa et tidligere Standpunkt havde haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Thi med alle de Fordele, som Konventionen utvivlsomt vil medføre, har den ogsaa en Del Ulemper. Disse Ulemper ville ikke gøre sig gældende over for vore egentlige Fiskere eller de Folk, som drive Fiskeri med Dæksfartøjer, med Fiskerskibe, som de kaldes deroppe, men de ville mærkes en Del for de Folk, som drive Fiskeri dels som Bihverv og dels som Hovederhverv ved Siden af en anden Næringsgren, særlig Landbruget. De Baade, som disse Folk benytte, ere nemlig udelukkende aabne Baade og Baade, som ikke en Gang kunne

kaldes egentlige Fiskerbaade, de kaldes i alt Fald ikke saaledes derovre. Man kalder dem „Udroningsbaade“ som fælles Betegnelse og efter den øjeblikkelige Brug, man gør af dem: Skydsbaade, Færgebaade, Doktorbaade, Grindebaade, Fragtbaade osv. De skulle jo foruden at anvendes til Fiskeri, hvortil de bruges nogle Gange om Aaret, benyttes i Stedet for de Kommunikationsmidler, som man har i andre Lande: Vogne, Jernbaner og routegaende Dampskibe. Lagtinget indsaa imidlertid, at da Sagen kom for, var Tidspunktet for sent til at faa nogen Forandring, og at Lovforslaget desuden havde sine meget store Fordele, hvorfor man tillod sig at anbefale det i sin Helhed.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg har ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at Ulemperne for de færøiske Røbaades Vedkommende ikke vilde være saa ganske ringe, særlig med Hensyn til den Brug, man gør af dem. Man har fæstet sig ved, at efter Artikel XI, der bestemmer, at Fartøjsredskaber skulle mærkes, bliver det ikke saa nemt nu som før at benytte færre Redskaber til de mange Baade, som det ellers har været Skik og Brug. En Baadeforening eller en enkelt Mand, som har kunnet holde op imod 6 Baade, har hjulpet sig med kun at holde Redskaber til Halvdelen af Baadeantallet. Det vil antagelig ikke saa nemt kunne lade sig gøre i Fremtiden. Desuden vil det i Henhold til Artikel VIII, ikke være gør ligt at skride til disse øjeblikkelige Laan af Baade og Redskaber, som under de ekceptionelle Tilfælde, der saa ofte indtræde derovre, kan være ønskeligt. Men uagtet man saaledes nok kunde have ønsket, at der kunde ske en Forandring heri, har man ikke ment at kunne forsvare at stille Forlangende derom, da dette vilde trække Sagen ud. Det er jo saa, at Loven ogsaa skal komme til at gælde for Island, og hvis man nu her ville standse Sagen, vilde det kunne faa uheldige Følger, ikke alene for Færøerne, men ogsaa for Island, idet Sagen da antagelig vilde komme til at trække ud et Par Aars Tid endnu. Som vi have bragt i Erfaring, er Lovforslaget vedtaget af det islandske Alting. Da Udvalget desuden har haft Lejlighed til at konferere med den højtærede Landbrugsminister og af ham har modtaget alle ønskelige Oplysninger, samt da man har Tillid til, at den højtærede Regering vil gøre alt muligt, for at de administrative Forholdsregler kunne blive saa hensynsfulde, som det i